

ઉત્તર ગુજરાતની બોલીમાં વપરાતા કેટલાક શબ્દો

— ડૉ. રમેશ આ. ઓઝા

આથર

ઉત્તર ગુજરાતમાં ગધેડા પર જે ગોદડી ડલ્લી સાથે ગોઠવીને પરાઠ વડે બાંધવામાં આવે છે તે ગોદડીને ‘આથર’ કહે છે.

જો.કો.માં આથરના અર્થ આ પ્રમાણે આપેલા છે “ઘાસનો થર (૨) પછેડી; પાથરણું, મોદ (૩) ગધેડા ઉપર નાખવાની ડલ્લી ૦ળ ન. ચાદર, ઓછાડ (૪) પથારી, બિસ્તરો.”

વૃ.ગુ.કો.માં આથરના અર્થ આ પ્રમાણે આપેલા છે “પું. [સં. આ-સ્તર —> પ્રા. અત્થર] નીચે પાથરવાનું જાડું પાથરણું (૨) ગધેડા ઉપર નાખવાની ડલ્લી (૩) બુંગળ, મોદ (૪) અનાજની ધાણમાં અનાજ બગડી ન જાય એ માટે એની બાજરાની કે બીજી કડબના પૂંચનો કરવામાં આવતો થર.”

ટર્નર ક્રમાંક ૧૫૦૫ સં. આસ્તર (āstara) આસ્તરણ તકિયો, પથારી પ્રા. અત્થર અંધણું શબ્દો નોંધે છે. ક્રમાંક ૧૫૦૭ આસ્તરતિ ‘આથરવું’, ‘પાથરે છે’ નોંધે છે. ક્રમાંક ૧૫૦૬ માં આસ્તરણ - મરણકાળે ઘાસની પથારી ઉપર જે મરવાનો છે તે મૂકવામાં આવે છે તે - શબ્દની નોંધ છે. જૈનોમાં તેને ‘સંથારો’ કહે છે. ટર્નર ક્રમાંક ૧૩૦૪૨માં નોંધે છે : samstaram ‘layer of grass or leaves, bed, couch’

આથર ભરવો

ઇંટો પકવતી વેળા બઢતળ તરીકે કોલસો, કોલસી, લાકડાં વરિયાળી-કપાસની ઢાંચાની થર કરવામાં આવે, એવા પર ઇંટો ખડકવામાં આવે એને આથર ભરવો થર ભરવો કહે છે. વૃ.ગુ.કો. આથરો શબ્દ નોંધે છે. આથરો પું..... “આથર + ગુ ‘ઓ’ સ્વાર્થે ત. પ્ર. વાસણ પકવવા માટે બનાવેલો કાંટા કે કૂચાનો થર.”

ઓડવો

ગુજરાતમાં ઇંટો પાડતાં જરૂરી પાણી ભરી રાખવા માટે જે ટ્રાક્ટોરોમાં આવે તેને ઓડવો કહે છે.

જો.માં આ શબ્દની નોંધ નથી. ભ.ગોમં. અને બૃ.ગુ.કો.માં “ઓથમાં બેસાય તેવો ટ્રાક્ટોરો, ટ્રાક્ટોરો ઉપરનો ટ્રાક્ટોરો ફેરવવા માટેનો ટ્રાક્ટોરો” એવો અર્થ આપેલો છે.

અંત બૃ.ગુ.કો.માં ઓડો^૧નો અર્થ ‘પાણી અટકાવવાની પાલ’ એવો આપ્યો છે. જો.કો.માં ઓડવું એવો શબ્દ ‘ટ્રાક્ટોરો, રોકવું’ એવો આપેલ છે અને હિં ઓડ ની સરખામણી માટે નોંધ્યો છે.

૨. વ્યુત્પત્તિ

ટર્નર ક્રમાંક ૭૭૪માં નોંધે છે : વૈદિક અવત ‘કૂવો, ટાંકુ.’, પ્રશિષ્ટ સંસ્કૃત અવટ ‘ભોયમાંનો ટ્રાક્ટોરો’ પ્રાકૃત અવડ > અવડઝ ‘કૂવો’ અગડ ‘કૂવો, ટ્રાક્ટોરો’ મોજ ઓડ ‘ટ્રાક્ટોરો’.

૩. ઓડવો

ગુજરાતી ભાષાનો અંગવિસ્તાર પ્રત્યય વો લાગતાં, ઓડવો શબ્દ બને છે, જે પ્રત્યયથી કોશો અર્થભેદ થતો નથી કે અર્થમાં ફરક પડતો નથી.

છારું

‘છારું’ કે ‘છાર’ શબ્દ ‘ટ્રાક્ટોરોનો ટ્રાક્ટોરો પડેલો ભૂકો’ એ અર્થરૂપે કોશો નોંધે છે. ‘છારવું’ ક્રિયાપદ પણ ‘ટ્રાક્ટોરોનો ભૂકો દબાવવો’ એવા અર્થમાં વપરાતું નોંધ્યું છે.

‘છાર’ (સ્ત્રી) ‘રાખ’ એવો અર્થમાં અને તેના ઉપરથી ક્રિયાપદ ‘છારવું’ – ‘ટ્રાક્ટોરો દબાવવું’ એવા અર્થમાં કોશો આપે છે. સં. ક્ષાર, પ્રા. ક્ષાર, છાર અને તેના ઉપરથી ભારતીય ભાષાઓમાં શબ્દો ઊતરી આવ્યા છે. ટર્નર શબ્દ ક્રમાંક ૩૬૭૪.

ઢેયલી

ઉત્તર ગુજરાતના મહેસાણા જિલ્લામાં 'ઢેયલી' શબ્દ મોટેભાગે પ્રચલિત છે, કસલી નહિ, લોટી ક્વચિત્ જ.

સા.જો.કો. અને બૃ.શ.કો. 'ઢેયલું' અને 'ઢેયલી' બંને શબ્દો નોધે છે. 'ઢેયલું' નો અર્થ 'ઘી-તેલ ભરવાની રોજના વપરાશની પહોઁ મોની લોટી કે કસલી', પાણી કે દૂધ ઢેવાનું વાસણ, તેને 'ઢેવું' પળ કહે છે. જ્યારે 'ઢેયલી' રસોડામાં રોજના વપરાશ માટે ઘી-તેલને રાખવા માટે, સાધારણ રીતે પિત્તલની બેઠા મોની નીચી હોય છે. અને આના મૂઁમાં 'ઢેવું' ક્રિયાપદ છે, જેનો અર્થ છે 'ઢેવે ઢેવાવું' આટલું જ નહિ પણ 'થોડું થોડું વપરાશમાં લેવું' આમાં સરઁતા, સુગમતા અને કરકસરનો ભાવ રહેલો છે.

'ઢેયો' 'ઁતર કે સીમનું સઁવાઁ કરતો રઁપિયો' એ જુદો શબ્દ છે.

પરાઢ

કોશમાં 'પરાઢ' ઁવું શબ્દરૂપ આપ્યું છે, જેનો અર્થ છે 'ગધેઢા પર ઢીઢવાનું કામમાં આવતી બકરાના વાઁની ઢોરી'. બૃ.ગુ.કો.માં ઁને 'ઢોરી' ને બઢલે 'ગાઢી' કહી છે તે ઢૂલ છે.

ઉત્તર ગુજરાતમાં મહેસાણા જિલ્લામાં 'ઢ'વાઁ શબ્દરૂપ અને ઁવી વાઁ કે ઁીથરામાં બનાવેલી ઢોરી (ઢોરઢા જેવી) વપરાય છે, જે મોટેભાગે ઁપ્પટ વળેલી હોય છે, (ઁસરાની) જેથી પ્રાણીને ઁૂંઁ નહિ.

પૂરક નોંધ : સં. આસ્તૃત પ્રા. અઢ્ઢિય ('ઁઢ' કારને લીઢે ઢંત્ય 'ત્થિ' ને બઢલે મૂર્ધન્ય 'ઢ્ઢિ')

પર + અઢ્ઢિય = પરઢ્ઢિયનો અર્થ 'ઁપર બાંધવા માટે જે વપરાય છે' ઁવી વ્યુત્પત્તિ કરી શકાય. જો કે આ ઁક અટકઁ છે.

વક્તીતીતી

ટિયેલી : સં. ટિટ્ટિભ, પ્રા. ટિટ્ટિહ ટિટ્ટિહ + ડ કે ડી = ટિયેડો, ટિયેડી.

સંસ્કૃત શબ્દના મૂળમાં એ પક્ષી જે લાક્ષણિક રીતે બોલે છે તે 'ટિટિ' શબ્દને જાણીવાચક શબ્દોમાં જોવા મળતો 'ભ' પ્રત્યય લાગ્યો છે. (ઋષભ, ગર્દભ, કરભ, કલભ, ડિંડિભ વગેરે)

સૌરાષ્ટ્રની બોલીઓમાં 'ટિયેડી' શબ્દ છે, મહેસાણા જિલ્લામાં તેને માટે વક્તીતીતી શબ્દ પ્રચલિત છે. દેખીતી રીતે જ તે સ્વાનુકારી છે. નાનપણમાં વડનગરના શમેલા તળાવના બેટ પર વક્તીતીતી ઇંડાં મૂકે તે જોવા અમે જતા. લોકોમાં માન્યતા હતી કે વક્તીતીતી જ્યાં ઇંડાં મૂકે ત્યાં સુધી વરસાદનાં પાણીથી તળાવ ભરાય છે.

પંચતંત્રની વાર્તા જાણીતી છે કે આકાશ નીચે પડે તો પોતાનાં બચ્ચાં દબાઈ ન જાય તે માટે ટિયેડી પગ ઊંચા રાખીને સૂવે છે. પંચતંત્રની બીજી એક કથા પણ જાણીતી છે. દરિયાની ભરતીમાં કાંઠે રહેલાં ટિયેડીનાં ઇંડાં તળાઈ જાય છે ત્યારે પક્ષીરાજ ગરુડ સહિત બીજાં પક્ષીઓને બોલાવી ચાંચથી દરિયાનું પાણી ઉલેચવાનું કહે છે. ને દરિયો ત્યાં ઇંડાં પાછાં કિનારે મૂકી આપે છે. અને સુંદરમ્ની ને 'દરિયાના તીરે એક ટટલે ટિયેડી' આ કથાવસ્તુ પરથી રચાયેલી, જાણીતી રચના છે.

